

SZIMONIDESZ LAJOS

ny. vezérőrnagy

a történelemtudományok kandidátusa

1884—1965

Szimonidesz Lajos elvtárs, a Magyar Néphadsereg nyugállományú vezérőrnagya, a történelemtudományok kandidátusa, hosszas betegség után elhunyt. Halála egy sokoldalú személyiségtől fosztotta meg társadalmunkat.

1884-ben született Pusztaföldváron, szűrszabómester fiaként. Még egész fiatal volt, amikor a tudás utáni vágy arra ösztönözte, hogy búcsút vegyen falujától: Aradon, Lugoson, Késmárkon, Pozsonyban és Budapesten tanult, majd a Hont megyei Nagybörzsöny községbe neveztek ki evangélikus lelkésznek.

Szimonidesz Lajos méltó utóda volt a magyar történelem során nagy szerepet betöltő, néphez hű, haladó szellemű papoknak. Az 1919-es Magyar Tanácsköztársaság idején hitet tett a társadalmi haladás mellett: szívvel és lélekkel támogatta az első magyar proletárdiktatúrát. A falu népe — szeretete és hálája jeléül — őt választotta meg a helyi direktórium elnökének. A történelem tanúsága szerint, méltó is volt a bizalomra. Az ellenforradalom, hatalomrajutása után, nem is irgalmazott a nép mellé állt papnak: börtönbe vetette, majd kiszabadulása után, az egyházi legfelsőbb törvényszék megfosztotta állásától. Szimonidesz Lajos ezt követően még hűségesebb fia lett népének.

Budapestre költözött és — banktisztviselősködés mellett — a tudományos kutatómunkára fordította minden idejét: írt és előadásokat tartott a munkásoknak; közel 30 ezer kötetet számláló könyvtárat gyűjtött össze, dolgozott megfeszített erővel, hogy feltárja a magyar történelem haladó és forradalmi hagyományait, Bethlen Gábor korától a XX. századig. Nagy lexikális tudása, szerteágazó, eredményes tudományos kutatómunkája a történelemtudományok jeles magyar művelőinek sorába emelte őt.

A felszabadulás után, a népi demokratikus rend rehabilitálta. 1948-ban ezredessé nevezték ki és megbízták a protestáns lelkészet vezetésével. Egy év múlva már vezérőrnagy és tábori püspök. Ez időtől kezdve lehetővé vált számára a nyugodt, tudományos feltáró munka, és Szimonidesz Lajos örömmel dolgozott. Munkájának elismeréséül hatszor tüntették ki, és elnyerte a történelemtudományok kandidátusa tudományos fokozatot is.

Szimonidesz Lajos vezérőrnagy elvárs több éven keresztül a Magyar Néphadsereg Hadtörténelmi Intézetében is dolgozott, mint a hadtörténelmi osztály vezetője. Az intézetben ebben az időben szinte kizárólag olyan fiatal tudományos kutatók dolgoztak, akik akkor indultak el pályájukon és igen nagy szükségük volt segítségre, támogatásra. Ezt Szimonidesz Lajos vezérőrnagy elvtárstól, az idősebb, tapasztalt tudományos vezetőtől a legmesszebbmenően meg is kapták.

Szimonidesz Lajos személyében a sokoldalú, fáradhatatlan, tudós-katonát gyászoljuk, s emlékét híven megőrizzük.